

[Stegger Nielsen.]

sjællandske Landboforeninger gennem en Deputation har rettet en Henvendelse til den højtærede Forsvarsminister og den højtærede Indenrigsminister vedrørende Lovforslaget om Ændringer i Indkvarteringsloven, og derfor ønsker vi gerne at drøfte ogsaa, hvad der maatte være indeholdt i denne Henvendelse, og faa det draget ind under den Udvalgsbehandling, som vi imødeser, og som mit Parti ønsker. Det betyder ikke, at vi modsætter os Lovforslaget, aldeles ikke; det er kun Formen, der ønskes klaret.

Lovforslagets § 2 tilsigter en Ændring af den gældende Lovs § 22. De almindelige Kvartergodtgørelser er der gjort saa udførligt Rede for af den højtærede Minister ved Forelæggelsen, og de blev jo ogsaa gjort til Genstand for Omtale af den ærede socialdemokratiske Ordfører, og om disse Satsers Forhøjelse har jeg allerede udtalt, at man fra vort Synspunkt kan betvivle, at de virkelig dækker den stedfundne Prisstigning. Det kan vi ogsaa drøfte i det kommende Udvalg, altsaa om de 22 pCt., som Forhøjelsen for baade Kvarter og Kostforplejning andrager for den menige Soldat m. fl., dækker Prisstigningen.

Kvarter- og Bespisningsgodtgørelsen skal efter § 2 træde i Kraft fra den 15. Oktober 1939 at regne. Jeg er vel vidende om, at det netop er den Dato, fra hvilken Vinterkvarteret regnes, og for saa vidt er det jo naturligt. Men jeg har ladet mig sige, at der allerede forud for den nævnte Dato, i Begyndelsen af Oktober, er sket Indkvarteringer med forøgede Krav, saa det vilde i og for sig have været rimeligt, om man kunde have fundet en Form for Imødekommen ved at gaa lidt længere tilbage, hvilket jeg dog skal henstille, at vi nøjes med at drøfte under den kommende Udvalgsbehandling.

Det har meget at betyde, om man kan finde en saadan Form, at Byrderne og Ofrene fordeles ligeligt, hvad denne Indkvartering angaar, som jo for Befolkningen langt fra er nogen Forretning, men er et Offer. Imidlertid er det glædeligt at se, at Indkvarteringsbyrderne i vort Land i Almindelighed bæres af Befolkningen under stor Offervilje og i det almene Vels Interesse. Vi kan vist sige, og det er glædeligt, at heller ikke paa dette Omraade fornægter den danske Gæstfrihed sig. Mangen indkvarteret Soldat — jeg har selv hørt til dem — kan med stor Glæde tænke tilbage paa den Godhed og Hygge, han mødte langt ud over, hvad de fastsatte Ydelser

forpligtede Kvarterværterne til. Man blev modtaget som en af Hjemmets egne, det gjorde Tjenesten lettere for os, vi fik gode Minder fra Indkvarteringen, og saaledes skal det ogsaa være; det er jo Folkets egne Sønner, der er Tale om. Jeg vil gerne slutte mig til en Udtalelse, som den højtærede Indenrigsminister fremsatte i sin Forelæggelsestale, nemlig at det ligger ogsaa i det indkvarterede Mandskabs Interesse at vise Taknemmelighed over for den Velvilje, der vises dem af Kvarterværterne, ved aldrig at unddrage sig at række en hjælpende Haand ved Hjemmets Arbejde i denne Tid, hvor det maatte være gør ligt.

Mit Parti billiger, som sagt, Lovforslagets Tendens, men vi ønsker at forhandle nærmere om Formen og om Enkeltheder i et Udvalg; men det betyder ikke, at vi ønsker at forhale Sagen.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling i et af det høje Ting nedsat Udvalg.

Krarp: Det foreliggende Lovforslag vil sikkert blive modtaget med Velvilje fra alle Sider her i Tinget. Der vil være Enighed om, at den nuværende overordentlige Situation kræver ekstraordinære Indkaldelser; med Indkaldelserne kommer ogsaa den ekstraordinære Indkvartering, og Indkvarteringen maa nødvendigvis blive en Ulempe og en Byrde for de Egne, der berøres deraf. Ulemperne og Byrderne tager man dog gerne paa sig med den Tanke: saa længe det endda ikke er værre. Jeg var lige ved at sige: saa længe det endda er vore egne, vi faar indkvarteret paa den Maade. Men man har ogsaa rundt om i Kvartererne den Indstilling, at man gerne vil gøre det saa godt som muligt for de indkvarterede, for de er selvsagt ude for større Ulemper end Kvarterværterne. Men saa maa vi paa den anden Side ogsaa vente, at Byrderne ved Indkvarteringen bliver fordelt saa ligeligt som muligt. Derfor er det ogsaa rimeligt, at Staten yder et saadant Vederlag for Kost, Sengetøj, opvarmet Opholdsrum o. s. v., at de reelle Udgifter kan dækkes derved.

Jeg finder det rimeligt, at Betalingen for Vinterkvarter til Kornetter, Korporaler, Underkorporaler og dermed ligestillede samt menige bliver forhøjet fra 1 Kr. 45 Øre til 1 Kr. 77 Øre pr. Dag. Jeg synes, at denne Forhøjelse er tiltrængt under Hensyn til de store Fordringer, der stilles til Kvartererne, og under Hensyn til den almindelige Prisstigning. Der opnaas herved en passende